

Qu th t chúng ta l m chuy n theo c nghĩa đen l n nghĩa bóng.

Khác v i ng i M nh ng n i h i h p hay làm vi c c a h th t yên l ng. H chăm chú làm vi c hay l ng nghe ng i khác nói, không mu n nghe h cũng gi yên l ng đ ng i khác nghe.

N u vào th vi n hay vào phòng m ch c a các Bác sĩ M chúng ta th y h gi yên l ng g n nh tuy t đ i. C n nói v i nhau đ i u gì, ng i ta nói r t nh đ nghe đ không làm phi n ng i khác. Còn ng i Vi t chúng ta ch nào t t p đ năm, b y ng i tr lên là ản ào r i.

Đ i u đáng ng c nhiên là đ n s làm, đ n nh ng n i ng i M làm vi c ph n l n chúng ta bi t gi im l ng nh ng nh ng c s hay n i làm vi c c a ng i Vi t thì chúng ta l i theo thói quen cũ c i c i, nói nói r t huyền ảo.

T t Nguyên Đán năm 2006 c ng đ ng ng i Vi t ch tôi t ch c H i Ch đ c ông Th Tr ng thành ph t i thăm. Ông đ c di n văn chào m ng nh ng trên khán đài ông nói m t thì đ i đ ng bào nói m i, r t ản ào ch ng ai thèm nghe, thèm bi t ông y nói gì. Chúng ta quá vô ý và không m t chút l ch s v i khách. Đ n ph n văn ngh , n danh ca Mai L Huy n có gi ng hát m nh và truy n c m nh v y mà cũng không át đ c s khách đ đang huyền ảo i phía đ i.

Cái l m chuy n th hai m i th c là l m chuy n. Nó luôn luôn gây phi n toái cho ng i khác, đó là đi soi mói chuy n c a ng i r i đem loan truy n kh p n i. i bên nhà công vi c này dành cho nh ng ng i r nh r i chuyên đi “ng i lê đôi mách”. Ra ngo i qu c dù làm ăn v t v ng i ta v n không quên đ c cái tính y: thích nói và thích nghe chuy n x u c a ng i khác. Nhà này có đ a con h h ng s i ke ma túy, nhà kia v ch ng xích mích... ch m t th i gian ng n m i ng i trong s đ u bi t, r i m i ng i trong thành ph đ u bi t.

Ai không có u đ i m, khuy t đ i m; nhà nào không có chuy n t t chuy n x u. N u chúng ta đem chuy n t t đ p, may m n c a ng i khác nói đ nghe, đ m ng cho nhau, đ tìm cách h c h i, b t ch c không nói làm gì nh ng l i lời nh ng đ i u b t h nh, nh ng đ i u x u c a ng i khác r i thêm b t loan truy n đ dè b u, đàm ti u. Hình nh chúng ta h p h i, kém thông c m nên thay vì chia x , xót th ng chúng ta l i vô tình nghi t ngã đem ra phi i bày làm ng i ta

thêm đau buồn, tội hại.

Ông cha chúng ta nói "đau cái u nào không có con chó chết", người ý chừng ai tội đồ hoàn toàn:

*Chân mình dính đất bèm bèm,
Lời đi đất đau c tìm xem chân người.*

(Ca dao)

Ngày nay đời sống khác đi nhưng không có nhà nào không có thùng rác mùi rất khó chịu phải đem đi mỗi ngày!

Vì tính nhân đạo của người mình, một số người Việt sống gần hay giao tiếp với người Việt. Nhưng người này một phần có lý nhưng một phần mất cái tính thông thoáng sống có của chúng ta, đó là tính tự cao tự đại coi mình thuộc thành phần ưu tú, cao quý nên xa lánh nhóm người mà họ cho là ô hợp, thấp kém. Thế nhưng đôi khi giao tiếp với người quen họ lại đem nhà, đem xe, đem con cái, bằng cấp... ra khoe và không quên chê bai, đàm tiếu người khác hơn họ. Thế nào sao, như vậy mèo vờn hoàn mèo.

Cái "nhân đạo" thật ba mặt thực đáng nói. Nó làm cho chúng ta tội hại khi cùng nhau sống xô người và làm cho các số dân khác khinh bỉ, đánh giá thấp tất cả người Việt chúng ta. Họ hiểu rằng chúng ta đi lánh nạn với 2 bàn tay trắng: của cải, tiền bạc, học hành, kiến thức, địa vị... đau đã vất vả khi đến xứ người. Người ít học cũng như người có học, dân cũng như quan, lính cũng như xôp của lính họ hiểu rằng đau khổ hơn công việc lao động trong các nhà máy để làm lấy tiền sinh sống và nuôi gia đình. Nhưng người nào có đồng công nhân người Việt là người yếu có những việc đáng buồn, đáng xấu hổ xảy ra (chúng tôi không vội đưa ra ví dụ vì có rất nhiều người có tư cách, có tinh thần đoàn kết, thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau). Chúng tôi chỉ đề cập đến một số như tất cả trên mặt phố trăm. Cái thành phần đáng buồn này "xuất thân" thuộc đời sống lớp: không có học, có học; lính, quan; dân, quan... vốn giữ nguyên tác phong cũ quen có bên nhà.

Nếu làm việc cho chế độ Việt, nhưng người này tìm mọi cách luồn lách, xu nịnh và khi đã được chức

Tính toán ào làm chuyển công nhân Việt

Tác Giả: Ph&#m Hy S&#n

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:22

tin công y thì t ra hách đ ch, phách l i. Ai ch ng đ i ho c không a ai h tìm cách đ t di u, b a chuyển đ làm h i. N u làm cho ch M h tìm cách xum xoe bi u xén đ mong s m đ c vô permanent (vào ng ch, vào biên ch) hay đ c lên l ng. Cách th c này hình nh ít có hi u quả đ i v i c p chỉ huy ng i M nên nhi u ng i t ra cay cú khi không đ c tho măn. Nên m t cách th c khác nh ng ng i này hay dùng là đi tầu, đi báo, b a chuyển ho c nh n làm ăng ten ch đ i m. Nh ng qua ý ki n chung thì chúng ta, nh t là các bà các cô, không nên s lo i ng i này vì ng i M, và ng i Âu châu nói chung ng i ta không nh đ , c tin nh các ông ch ng i Vi t. H ph i thu th p có đ b ng ch ng khách quan tr c khi có quy t đ nh.

Cái n n gây g ch i b i, kéo bè kéo cánh trong s làm cũng r t th ng x y ra, nh t là cái n n xô đ y, giành gi t công vi c c a nhau (trong các ngành làm màn c a, may khoán, bóng đèn...) làm ng i ngo i qu c ch c i.

Nh chúng tôi đã nói ở trên, lo i ng i này không nhi u nh ng l i làm ng i ngo i qu c chú ý và làm mang ti ng ng i Vi t chúng ta. Chúng tôi th estimate (c l ng) nh ng con s sau đây:

- Hay nghe và đem chuyển công nhân khác ra nói (ng i lê đôi mách): 8% (dân s)

- Hay cãi c : 4%

- Xu n nh, lu n cú: 2%

- Kéo bè kéo cánh: 3%

- Đâm b thóc ch c b g o: 1%

Không bi t đ n bao gi nh ng ng i bà con c a chúng ta m i trút b đ c nh ng cái c t t đáng bu n này.